

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštaina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrsne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemci postajajo naši zavezniki.

Dne 15. t. m. je prinesla „N. Fr. Presse“ iz Gradca kratek dopis, ki je pa za nas Slovence toliko pomenljiv, da bode izvestno zanimal osobito tiste narodnjake, ki nimajo prilike dunajskih listov čitati. Zaradi tega, in da nam naši nasprotniki ne bodo očitali, da reči po svoje preobračamo ter da nam je tudi nemška beseda všeč, ako je pametna in se ž njo napeljuje voda na naš mlin, iz vseh teh razlogov ga hočemo izvanredno ponatisniti v izvirniku.

Ta dopis se glasi v izvirniku od pičice do pičice tako-le: „Graz, 12. September. (Eine deutsche Schule mit slovenischem Lehrpersonal.) Es wurde bereits gemeldet, dass der Lehrer am Pettau-Unter-Gymnasium, Žitek, ein eifriger Slovene, „aus Dienstesrücksichten“ nach Leoben versetzt wurde. Man meldet nun der Grazer „Tagespost“: Da an der Leobener Mittelschule schon fünf Lehrer wirken, welche als entschiedene Slovenen gelegentlich der Volkszählung ihre nationale Gesinnung auch dadurch documentirten, dass sie die Rubrik „Umgangssprache“ (Bog, bodi pri nas!) mit „Slovenisch“ ausfüllten, weiters ein entschieden (uže spet!) national gesinnter Pole und ein Religionslehrer, der (križ božji!) als National-Politiker bekannt, stets mit den slavischen Collegen stimmt, so wird durch die Transferirung des Herrn Žitek der aus 13 Lehrern und 2 Nebenlehrern bestehende Lehrkörper der Majorität nach (kmalu bode sodni dan!) slovenisch sein. Wir haben daher die gewiss interessante (to je pa res!) Thatsache zu konstatiren, dass in der durch und durch deutschen Stadt Leoben eine landschaftliche Mittelschule existirt mit einem der Majorität nach (sv. Bismarck, ali spiš?) eminent slavisch gesinnten Lehrkörper. Bei der gegenwärtigen Lage unserer politischen Verhältnisse (ker Slovani nečemo biti več vaše nakoval) ist dieser Umstand von wesentlicher Bedeutung. Was können wir von einem solchen Lehrkörper für Erziehungs-Resultate rücksichtlich unserer Kinder erwarten (če ne bodo znali gledati über die Grenzen hinaus)! Der Landesausschuss möge im Auge behalten, dass wir Obersteirer deutsche Lehrer wünschen (mi pa slovenske) und unsere Kinder in deutschem Sinne und Geiste (tedaj nič več v avstrijskem?!) erziehen lassen wollen.“

Takošen je dopis.

Zdaj naj pa kdo reče, da Nemci — sicer pozno, vendar jedenkrat — ne začno postajati naši zavezniki v jednej glavnih točk našega narodnega programa? Kajti, ali niso naši državni in deželni poslanci stavili baš zavoljo nastavljanja naših slovenskih profesorjev mej Nemci najostrejših interpelacij in pro-uzročevali najburnejših debat? Nij-li slovensko časopisje naštevalo leto za letom dolgih vrst naših, po tujih deželah nameščenih profesorjev ter jih zahtevalo nazaj? Ali žal! vse naše prizadevanje bilo je zaman. In mar ne dela pri nas največje razburjenosti prečudna razmera, da imajo v srednjih šolah po slovenskih pokrajinah nemški profesorji večino? Vender to žalostno stanje kljub vsem pritožbam

še vedno traja, dasi tudi je več teh šolnikov naše narodne svetinje v šoli in javnih prostorih zasmehovalo. (vide: Vesteneckovo kazinsko affero!) Kolikokrat poprej in nedavno zopet so naš list zaplenili, ker smo objavili opravičeno nevoljo naših bratov na Spodnjem Štajerskem zavoljo prestave našega vrlega profesorja g. Žitka v Ljubno.

Slavni švedski državnik Oxenstierna je sicer rekel svojemu sinu, „da nij potreba posebno velike modrosti za vladanje države“. Vender bi bil moral mož še dostaviti: za „naravno“ vladanje; kajti, ako se vlada nenaravno, je potreba silne duhovitosti in posledica takega protinaravnega vladanja je ta, da nij zadovoljna ni jedua narodnost, kakor nas zgornji dopis uči.

Poprejšnji dolgoletni naučni minister, g. Stre-mayer misli je, da prekosi v modrosti vse grške modrijane, ako se ravna po javno izrečenem principu: „Die slovenischen Professoren sind 30 Meilen von den slovenischen Grenzen am besten unterbracht.“ Tako je delal, ker je menil, da so Nemci s tem jako zadovoljni. Toda zdaj na lastne oči vidi, kako se je bil revež motil.

Ptujski renegatje, štajerski deželni odbor in šolski svet so mislili, da storé političen čin, dostojen le Bismarcku, ako proženó mej Nemce prof. Žitka, kateri je bil vsemu ptujskemu okraju priljubljen; zdaj se lahko prepričajo iz navedenega dopisa, da so s tem zadali svojim veliko-nemškim nacionalcem najgorkejšo zaušnico.

Dolgo let se je videlo, kakor da bi Nemci z molčanjem odobraval tista premeščenja „aus Dienstesrücksichten“ slovenskih profesorjev; ali zdaj se vidi, da je bila to le žrjavica pod pepelom. Ravnali so se po svojem pregovoru: „Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht“. Da se je ta vrč nad g. Žitkom razbil, temu se ne bode čudil nihče, kdor je čital zoper njega ropot, koji so zaganjali ptujski odpadenci po svojih nemških zakotnih lističih. Prav naravno je, da je ljubniškim Nemcem to premeščenje pognalo kri v lice, ker so dan za dnevom gledali tega profesorja v svojih listih naslikanega v vseh možnih in nemožnih barvah, liki kako strašilo. Poprej so se vsaj tolažili, da je Ptuj tam kje v deveti deželi, zdaj jim je pa še ta tolažba splavala po Muri, ker je bil njihovi deželni odbor toliko nepreviden, da ga je (strah božji!) poslal mej nje. Kako zdaj nemške mamice strahu medlé, ker si mislijo: „Če je res s ptujskimi Talmi-Nemci tako pometal, kakor je bilo čitati, kaj bode še le z nami in našimi otroki počel, ko smo vsi „Vollblut-Germanen.“ Zato jih je baš to prestavljenje tako razkačilo, da so prepričani, da bi bilo daljno molčanje za nje osodepolno, in zakričali so svojim šolskim oblastnjam „Bisher und nicht weiter! Wir sind schon übersatt von dieser ewigen Fopperei!“

Mi Slovenci se pa nad to razkačenostjo jako veselimo, in ker so postali Nemci o tem eminentno važnem vprašanji naši zavezniki, si smatramo v svojo dolžnost, ker imamo obilo mnogoletnih izkušenj, jim podati te-le prijateljske svete: Ker je sploh znano, da vaša beseda desetkrat več izda nego naša, zatorej naročite svojim poslancem, naj stavijo o tej

zadevi energične interpelacije, v katerih naj poudarjaje vaše bede in nadloge sijajno dokažejo, da kljubu črno-rudeče-zlatim zastavam, katere razobešate tako radi in tako ostentativno, kljubu plavicam, katere nosite tako ponosno, se vender vaša mladež prav nič ne vzgoja v nemškem duhu, čemer so krivi slovenski profesorji itd.

To bode gotovo na merodajnem mestu tako uplivalo, da se vam bodo v teku jednega leta poslali vsi vaši profesorji iz naših dežel nazaj, naši se bodo pa od vas k nam vrnili, in mi je bomo sprejeli z odprtimi rokami.

Obrnite se tudi na vodstvo nemškega „Schulvereina“, naj ne bode toliko nespametno, da bi trosilo tisočake „unter die bildungsunfähigen Windischen“, ampak naj rajše z istimi širi omiko in pouk vašim ljudstvom in naj se nekoliko zavzame tudi za vaše idijote in jednake nesrečneže.

Če se vam to izpeljati posreči, potlej bomo pri kakej drugej priliki zamenjali še svoje uradnike, potem bomo pa kar čez noč postali najboljši prijatelji in zoper vsako nasilstvo zvesti zavezniki, ker bode skoraj zmanjkalo tvarine za vsak razpor.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 19. septembra 1882.)

V zbornici prikazal se je prvokrat bolni grof Blagaj, ki jako slabo izgleda in neprenehoma kašlja.

Deželnemu zboru predseduje deželnega glavarja namestnik, župan Grasselli, ki vodi obravnave jako spretno, večinom v slovenskem jeziku. Predsednik naznani, da mu je poročil deželni glavar grof Thurn, da je deputacija kranjske dežele povabljená k obedu Nj. Veličanstva cesarja, da mu tedaj nij možno bilo priti, ter je naprosil deželnega glavarja namestnika, da naj vodi današnjo sejo.

Poslancu g. Koblerju dovoli se zaradi bolezni osemndnevni dopust.

Došlo je mnogo peticij. Občina Žire prosi podpore za ustanovo čipkarske šole; občina Ihan prosi pomoči zoper škode, katere napravlja Bistrica; občina Kresnice prosi, da bi se soseskina cesta s Slapnice v Litijo uvrstila mej okrajne ceste; učitelj Matija Rant na Premu prosi, da bi se kmetijski kurs za ljudske učitelje na deželnej vino- in sadjerejskejšoli na Slapu drugo leto ponovil; dunajski „Asilverein“ na vseučilišči prosi podpore; učitelj Tine Žvagen v Starem Trgu pri Loži prosi, da bi se mu dovolila prva službena doklada; županstvo v Sodražici prosi podpore za zidanje brizgalničnega slosloja; „Glasbena Matica“ prosi podpore, isto tako dijaško podporno društvo v Kočevji. Vse te prošnje izroče se deloma finančnemu, deloma upravnemu odseku.

Baron Taufferer predlaga, da se poročilo deželnega zbora izroči v nekaterih oddelkih, katere zaznamuje, finančnemu in upravnemu odseku, ostali deli pa ad hoc voljenemu odseku.

Poročilo deželnega odbora o nekaterih cestah, ki se imajo opustiti kot okrajne ceste in o onih cestnih kosovih, ki se imajo uvrstiti mej okrajne ceste, potem nasvet o preložitvi ceste čez goro Bonco, izroče se upravnemu odseku.

Poročilo finančnega odseka o proračunu deželne sadje- in vinorejske šole na Slapu za l. 1883 se na predlog viteza Kalteneggerja odstavi od dnevnega reda, da se ob enem pretrse prošnja učitelja Ranta, ki je v dotiki s proračunom.

Po predlogih finančnega odseka se odobre računski sklepi bolničnega, porodniškega, najdeniškega in norišničnega zaklada za l. 1881.

Po nasvetu finančnega odseka se dovoli stavba shrambe na dvorišči bolnišne cerkve.

Baron Apfaltrern nasvetuje v imenu finančnega odseka, da se odobre proračuni za l. 1883, sledečih zakladov: Bolnišni zaklad v potrebnosti 63.821 gld. 1/2 kr. in z dohodki 10.018 gld. 91 1/2 kr., tedaj s primanjkljajem 53.802 gld. 9 kr.; porodniški zaklad s potrebnostjo 4.704 gld. 88 kr. in z dohodkom 755 gld. 60 kr., tedaj s primanjkljajem 3.949 gld. 28 kr.; najdeniški zaklad s potrebnostjo 8.637 gld. 44 kr. in z dohodkom 308 gld. 20 kr., tedaj s primanjkljajem 8.320 gld. 24 kr., norišnični zaklad s potrebnostjo 41.636 gld. 95 kr. in z dohodkom 6.820 gld. 89 kr., tedaj s primanjkljajem 34.816 gld. 6 kr. Vsi primanjkljaji imajo se izplačati iz deželnega zaklada. Vsi ti proračuni se brez razgovora na drobno odobre, isto tako računski sklepi kranjskih ustanovnih zakladov za leto 1881 in proračuni istih za leto 1883.

Poslanec dr. Schrey poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu kranjskega zemljiščno-odveznega zaklada za l. 1881 in nasvetuje, da se isti odobri:

1. v skupnih dohodkih . . .	869.023 gld. 80 kr.
2. v skupnih izdajkah . . .	821.103 " 41 "
3. tedaj s preostankom v blagajnici	47.920 " 39 "
4. s konečnim skupnim do- hodnim zaostankom . . .	6,343.548 " 56 1/2 "
5. s konečnim skupnim iz- dajčnim zaostankom . . .	7,360.759 " 61 "
6. tedaj s konečnim čistim dolgom	1,017.221 " 4 1/2 "

Deželnemu odboru se naroči, da prosi c. kr. deželno vladu, da pozivlje c. kr. okrajna glavarstva, naj hitro in energično izterjajo one zneske, katere je kranjski zemljiščno-odvezni zaklad na račun strank za potovalne stroške posodil. Predlogi se odobre. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. septembra.

Cesar zapustil je včeraj ob 7. uri 40 minut Miramare. K slovesu prišli so ministri, namestnik in drugi dostojanstveniki. Vse vojne in druge ladije mej Trstom in Miramare bile so čarobno razsvitljene.

Italijanska vlada, pozvana, da bi v zadevi v **Ronkah** sodelovala z avstrijskimi oblastmi, odpisala je iz Vidma (Udine) jednega komisarja v avstrijski mejni kraj Rossa. Ujeti lastnik bombe, ki se je izdal za Rossi-ja, spoznal se je danes kot Tržičan, imenom Oberdank ter je begunec 22. pešpolka avstrijskega.

Štajerski državni poslanec baron **Walterskirchen** naznanil je predsedniku zbornice dr. Smolki, da se odpove mandatu. Kakor Kronawetter in sploh vsak značajan in pošten mož, imel je tudi Walterskirchen marsikaj prestat od takozvane „državne“, nekdanje ustavovorne stranke, ki poleg svojega terorizma ne trpi nikakega osebnega prepričanja. Walterskirchen storil je rešeni korak iz prostega nagiba, kajti večina njegovih volilcev stoji na njegove strani.

Učinki **povodnje** na Koroškem in Tirolskem so grozni. Železnica je na dolgih progah uničena. V Gorenjem Dravburgu stoji voda poldrugi meter visoko; srednji steber železničnega mosta je kar izginil. Mostov je veliko podrlih in poškodovanih. Voda je storila strašansko škodo na polji, poslopjem, živini in pospravljenim pridelkom; mej drugim je vzela 20.000 krlav. — Nj. Veličanstvo je podarilo za prve nujne potrebe 5000 gld. in deželni predsednik izdal je poziv k nabiranju milosrčnih darov.

Vnanje države.

Črnogorski knez Nikica peljal se je 10. t. m. iz Petrograda v Peterhof, da se predstavi Nj. Veličanstvom. V pristranišči pričakoval ga je car z velikimi knezi Sergijem in Pavlom Aleksandrovičem; od tod se peljejo v odprti kočiji v polletni carski dvor Aleksandrijo, kjer je bil knez

Nikica predstavljen carici. Po zajutreku, h kateremu je bil povabljen knez s svojim spremstvom, popelje ga car v drugi, gotični dvorec, ki je bil zanj pripravljen ter se prisrčno poslovi. Črnogorski knez obišče potem v šestoprežnej dvorske kočiji še velikega kneza Mihajla Nikolajeviča in veliko kneginjo Aleksandro Josefovno ter se vrne zopet v Petrograd. — O uzrokih in cilju kneževga potovanja piše „Golos“: „Mnogi pravijo, da je to potovanje v zvezi z jako težkim položajem Črnigori sosedne Bosne in Hercegovine. Črnagora je v zelo nepovoljnem stanju glede umirenja sosednega hrabrega, priprostega a dobrega naroda. — Drugi stavljajo to pot kneževu v zvezo z novico, ki se pri nas vedno bolj širi, namreč z ženitvijo bulgarskega kneza Aleksandra I. z jedno od hčerá kneza Nikice. Tedaj bi siromašni a močni Črnogorec lahko dvignil ponosno svojo glavo mej plemeni balkanskega polotoka in črnogorska zastava naj bode vihrala ne samo v Ulcinju in Baru, nego celo v Solunu. Črnogorec naj bode izvil Solun iz rok slabih Turkov in naj bode vedno na potu nemške eksploatacije najlepše pokrajine balkanskega polotoka, Macedonije. — Tudi se še govori, da je knez zaradi kronanja carja Aleksandra v Petrogradu. Vse te vesti so jednako verjetne ter ne izključujejo druga druge.“ — Tako ruski „Golos“.

V Plovdivu na **Bulgarskem** imeli so te dni tabor. Mnogo govornikov je naglašalo narodno jedinstvo severne in istočne Bulgarske in mej živahnim priznanjem navzočnega ljudstva obsojevalo državno politiko Battenberga in sploh stanje v severnej Bulgarske. Konečno bila je vzprejeta resolucija sedmerih člankov, v kateri se poudarja jedinstvo interesov vseh Bulgarov na tej in onej strani Balkana; tako tudi potreba, da se upelje bulgarski ustav z ozirom na prisego, ki jo je položil knez Aleksander. Ta resolucija bode se odposlala knezu. Zapisnik, zadevajoč sklep pomirja mej **Grško** in **Turško**, se je vender jedenkrat uže zamenjal. Pozicije ob meji, za katere se baš prepirali, morata obe vojski zapustiti. Turki ostanejo v Karaliderven, Grki v Platomonu. Vrše se obravnave, kako naj se meja definitivno določi.

O **Egiptu**: Khedive je izdal dekret o razpustu vojske. Častniki, dolženi upora, kaznovali se bodo po vojaških postavah. — Lord Dufferin naznanil je Porti, da nij več potrebe za vojno konferenco, ker bo večina angleške vojske Egipt kmalu zapustila. Tudi je dejal, da Angleška ne bode pustila nobene vladi, da bi se umešavala v pomirenje Egipta. Sodi se, da bo Porta v tej zadevi odpravila memorandum do velevladij.

Dopisi.

Iz Jesenice 18. septembra [Izv. dop.] Pretečeni teden je neka ženska, ki ima uže precej let na plečih, v mrzlo Savo skočila. A svoj čin obžalovala je takoj, ter vaječa se mej valovi prosila pomoči, katera jej je tudi došla v čevljarskem mojstru Primožu Pretnarju, ki je res prav junaško se podal v valove narastle Save, ter jo rešil.

Malo pozneje bili so delavci trgovca z lesom pri Savi, odrivajoč debela od brega. Jednemu delavcev zmanjka ravnotežja in prekucne se v Savo. Precej dolgo boril se je z valovi, a nazadnje so ga moči jele zapuščati in gotovo bi bil postal žrtva Save, da bi mu ne bili drugi delavci prišli na pomoč.

Pa ne samo Sava, tudi druge stvari terjajo svoje žrtve. Tako je pred jednim mesecem bil na planini ukraden vol, ki je bil čez 120 gld. vreden. — Z dežjem pa imamo veliko sitnostij, na polji rastoč pridelek, nade kmetovalčeva, bo skoraj splaval po vodi. Jesenca podira brvi in mostiče, jemlje kmetovalcem (pri žagah) les, trga zemljo, da je joj! Res zlo nas je Bog z dežjem oblagodil!

Pa še nekaj zanimljivega je na Jesenicah. Našemu trgu izgubila se je oseba, dva meseca uže je pogrešamo. Pesicek „cigan“ cvili okolu, otroci se pa vesele; ker dotične osebe doma nij, jim tudi marljivim biti nij treba.

Res srečen je, ki si brez vsekake izgube počitnice narediti sme. Ako se dotična oseba ne najde precej ter nazaj pošlje, hočemo jo sl. občinstvu v vsej mogočnosti in svetlobi pokazati. — Kdor jo najde, naj jo pošlje nazaj, plačilo dobil bode pri županu g. „Nevemkdo“.

Domače stvari.

— (Dnevni red mestnega odbora seji,) katera bode v četrtek 21. dan septembra

1882 ob 6. uri popoldne. I. Naznanila prvosedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročila: a) o prošnji Josipa V. Withalma glede vkvartiranja vojakov v Kolizeji; b) o prošnji ravnateljstva Trnovske meščanske vojašnice za oproščenje vojašničnih lastnikov od splošnega plačila za kvartiranje vojakov. III. Poročila stavbarskega odseka: a) o izvedenju načrta gledé Reseljeve ceste; b) o uravnavi prostora za škofijo in sv. Nikolaja cerkvijo; c) o dovršitvi drugega oddelka tovrne ceste na južno-zapadni strani mesta preko Latermanovega drevoreda. Zapisnika o sejah z dne 31. minolega in 12. tekečega meseca sta v magistratnem ekspeditu gospodom mestnim odbornikom razpoložena za pregledovanje.

— (Kegljanje na korist „Narodnemu Domu“) osnovano v Rudolfovem se je dovršilo. Četrtek 21. sept. t. l. ob 8. uri zvečer se bodo dobitki razdelili v gostilni gospe Roze Bruner, ki je v ta namen blagovoljno prepustila kegljišče brezplačno. Odbor.

— (Iz Šent Vida nad Ljubljano) poroča se nam v 18. dan t. m., da je tudi ondi v gostilni „Pri Kraljiči“ nepoklicana roka odnesla uže precej teško pušico z denarjem, nabranim za „Narodni Dom“. Ali bi ne bilo možno, tacim grabežem priti na sled?

— (Slovanska predavanja.) Na vseučilišči v Lipsiji čita v bodočem zimskem tečaju profesor dr. Leskien: Primerjajočo slovnico slovanskih jezikov. Razlaganje starosrbskih in starohrvatskih jezikovnih spomenikov.

— („Regner's Oesterreichische Correspondenz“), v Würzburgu izhajajoč list, prinaša v svojej 37. števi v 15. dan t. m. dopis „od Drave“, v katerem popisuje ustanovitev „Slovenskega društva“ v Mariboru, omenja govorov gg. barona Gödela in Hermana in pravi na konci jako umestnega dopisa: „Man verlangte keine Utopien und keine Verletzung der Rechte Anderer, sondern nur das, was die steirischen Slovenen mit Recht ansprechen können und was auch jeder ehrliche Deutsche, ohne seiner Nationalität etwas zu vergeben, unterstützen darf“.

— (Rudolfovo.) Šesta porotna obravnava. Na klopi zatožencev sedi Franc Jamšek, 32 let star, oženjen, doma iz Artiča, okraja Mokronoškega. Zatoženi je ovaden radi hudodelstva zavrtnega umora s strupom. Poleg tega ga priporoča še dvojna tatvina. Občinsko spričevalo ga znači nepoboljšljivega lupeža, kateri je bil poprej tudi uže trikrat kaznovan zaradi tatvine. In tudi pri tem hudodelstvu zavrtnega umora je mislil izvršiti tatvino. — Dne 20. maja t. l. je prišel Franc Jamšek k Mariji Škoda pri sv. Trojici v Mokronoškem okraju. K njej dospevši jo vpraša, če ima kaj za jesti. Ona mu odgovori, da ima malo močnika za se; vender ga mu ponudi, rekoč: Pojdi ven iz hiše, bodeva zunaj na travi močnik jela, v hiši ga nečem s teboj jesti, ker te zasledujejo žandarji zaradi tatvine. Veš, da, če bi naju kdo videl, bi lahko precej sumnil, da jaz držim s teboj. Na to postavi M. Škoda skledo močnika na travo in gre v hišo po žlice. Mej tem časom pa zatoženec hitro nekoliko stolčene mišnice (arsenik), katero je pri sebi nosil, natrosi na močnik in sicer na tisti strani, kjer bode M. Škoda jela. Ona pride kmalu nazaj iz hiše in predno sta začela jesti, je ona po svoji navadi molila in on tudi z njo. — Kmalu po večerji je pa začelo škodi slabo prihajati in v želodci gristi, začela je jed iz sebe metati. Mej tem časom je zatoženec pod streho na diljah mirno čakal, kdaj bo žena umrla, da bi jo potem okradel. A nij se mu želja izpolnila. Ker je bila mišnica premalo stolčena, jo je žena z jedjo vred iz sebe izmetala in si tako življenje rešila. Se ve da je nekoliko nasledkov po životu ostalo tako, da je žena še sedaj bolna, vender pa bo uže v dveh mesecih zopet popolnem ozdravela, kakor se glasi poročilo dotičnih zdravnikov. Iz tega zlodejstva se razvidi, na kakšen način je ta lupež poplačeval gostoljubnost in dobrohotnost ljudij. Porotnikom so bila stavljena tri glavna vprašanja, katere so vse jednoglasno potrdili in zatoženec je bil obsojen na

10 let teške ječe, vsaka dva meseca poostrene z jednim postom.

Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.

Dne 11. septembra bil je zatožen kmetski fant Janez Gasperšič iz Selc, loškega okraja, zaradi hudodelstva uboja. Sunil je pri tepežu družega kmetskega fanta z nožem trikrat v stegno, tako da je ranjenemu kri odtekla in je vsled tega umrl. Zatoženec priznava svoje dejanje popolnem in obsojen je bil na tri leta teške ječe, poostrene s postom.

Dne 12. septembra bil je zatožen kmetski fant Kavšek Tone iz Voljavelj litijskega okraja hudodelstva uboja. Fantje iz Voljavelj in iz Trebeljevega so se topli in pri tej priliki je udaril zatoženec Kavšek gostilničarjevega sina iz Trebeljevega s kolom po glavi, da se je takoj mrtev na tla zgrudil. Zatoženec obstane dejanje in bil je obsojen na tri in pol leta teške ječe, poostrene s tamnico in postom.

13. septembra zatožena je bila Marija Kržič hudodelstva uboja. Dejanje je bilo sledeče: Dne 19. junija 1882 so Matevž Ovijač, Marija Kržič, Urša Ovijač in Jerica Cedilnik na polji Marijane Ovijač v Šmartinem delali. Matevž Ovijač bil je nekoliko vinjen in je slabo oral, tako da je konj stopal na fižol in krompir, ki je ležal ob strani polja. Marijana Ovijač ga je zaradi tega pokarala in pričel se je vsled tega mej njima kreg. Matija Ovijač zgrabi votiko iz pluga in začne z njo nabijati Marijano Ovijač. Na to priskoči Urša Ovijač z besedami: „Ti ne boš gospodinja tepel!“ in udari Matevža Ovijača po hrbtu, na kar ta za Uršo Ovijač steče in jo z lopato po glavi udari. Matevž Ovijač je nadaljeval potem prepir z Marijano Ovijač in jo z lopato še enkrat po roki udaril, na kar je Marijana Ovijač njega z motiko po hrbtu prižgala, da se je Matevž Ovijač spodtaknil in pal na tla. Ko je na tleh ležal, reče Jerica Cedilnik k Mariji Kržič: „Ali ne boš svoje materi pomagala?“ na kar Marija Kržič k Matevžu Ovijaču skoči in ga z ušesi motike z veliko močjo po glavi udari. Matevž Ovijač je po tem udarci še kratek čas oral, potem pa šel domov in 21. junija t. l. umrl. Zdravniki so ga pregledali in izjavili, da je umrl na otrpnenji možjan vsled na glavi prizadete rane, ki se je storila z jednim mahom in da je rana absolutno smrtna. Državno pravdnštvo toži vsled tega Marijo Kržič hudodelstva uboja in trdi, da takrat, ko je ona udarila Matevža Ovijača, nij bilo nikakoršnega povoda braniti mater. Zatožena in priče pa pripovedujejo, kako nemarno jih je Matevž Ovijač zmerjal in pretepal, tako da so se bali, da vse pobije. Zagovornik zatožene, dr. Moschē, v izvrstnem govoru dokazuje, da je bila Marija Kržič v stanji silne obrambe (Nothwehr). Porotniki potrdijo prvo vprašanje, kar se tiče udarca, pa tudi drugo dodatno vprašanje, da je Marija Kržič dejanje izvršila v stanji silne obrambe, jednoglasno. Vsled tega je bila Marija Kržič nekrivo spoznana.

Narodno-gospodarske stvari.

Dirka v Ljutomeru.

Ko so se lansko leto pri pripravih za sicer zabranjeni ptujski tabor ljutomerski rodoljubi upirali temu, da bi bil tabor 8. septembra, v kateri dan se vrši običajno dirka na Cvenu pri Ljutomeru, bili so zelo — zasmehovani. Zasmehovani, ker dotičnim gospodom narodno-gospodarstveni pomen dirk nij bil jasen. Zamenjavali so jih menda s tistimi dirkami, ki imajo navidezno sicer tudi ta namen, poboljšati konjsko pleme, ki pa so v resnici — ker po današnji uredbi svojega namena ne dosežejo — le zabava za ljudi, kojim je veselje trpinčenje živali in ljudij; drugo te velike dirke iz angleškega prenešene nijso. Ko me jedenkrat nek znanec, kojemu je kot pravemu sportsmenu ugajal legovor o konjih in ženskah, vabi, naj grem z njim v Freudenu pri Dunaji, kjer se baš vrši dirka za avstrijski Derby, ga vprašam, kako on sodi o pomenu teh dirk, kaj da jim je namen? — „L' améiioration de la race hippique“.

Ko prideva na „turf“ so se konji 3—4 odličnih gospodarjev, ki svoje konje le v ta namen urijo, pulili za velikanska darila. Avstrijski Derby n. pr. je letos s stavami vred zmagovalcu donesl kakih 56.000 gld. Videla sva tam aristokrate, ki v stavah

pri bookmakerji vse svoje premoženje zgube, „nadelpolno mladino“, ki jih posnema, kajti to zahteva „bon ton“, videla sva tudi grde manihejske duše, ki se zavoljo dobička suvajo okoli totalisateurja ter stavijo na favorite, ki nosijo tako duhovita imena, kakor so „Blitzmädel“, „Trafikmädel“, „Nil desperandum“, „Grand Buccaneer“ itd. Tam za totalisateurjem pa zagledam voz, ki ga je sem poslalo društvo „Wiener freiw. rettungsgesellschaft“, in v katerega so ravno spravljali jokeya, ki se je, ko je padel raz konja, smrtno ranil, in v tem trenutku zaslišal sem pok — konju, ki je bil ob Irish bank padel ter si križ ulomil, storila je usmiljena kroglja konec. Ali je res vsega tega treba „pour l' améiioration dela race hippique“?

Moj spremljevalec je molčal.

Druge, akoravno ne preveč boljše, so dirke v trop, kajti tudi te po svojem sedanjej uredbi svojega namena — poboljšanje domačih konjskih plemen — ne dosežejo. Akoravno so v vsakem sporedu točke, ki to nameravajo, to vendar ne bi bil pravi „sporting gentlemen“, ki bi pri tej točki zelo pazil ali celo kaj stavil; saj mu veljajo za spomina vredne dirkače in ruski in v zadnjem času tudi nekateri ameriškanski žrebci, „Krolik“, „Nagrad“, „Benefici“, „Cupid“ — to so imena, ki svetijo na njegovem obnebji.

Celo drugo podobo pa kaže dirka v trop s kobilami, katera se vrši običajno 8. septembra na Cvenu pri Ljutomeru. Prostor je barem v toliko ugodno izbran, da po svojej legi blizu Mure tudi mnogo ogerskih Slovencev vabi, da pridejo gledat te narodne veselice, kar je dirka vsemu tamošnjemu prebivalstvu. Zares privre tudi od vseh krajev mnogo občinstva, ki željno pričakuje, da bi opazovalo konjičke, katerih plemenitost, lepo postavbo itd. so vsi 7. septembra pri razstavi konj v Ljutomeru občudovali — tudi pri delu, ko namreč kažejo svojo najlepšo lastnost: spretnost in hitrost.

Ko je zaslužen deželni živinozdravnik dr. Klengan o priliki lanske konjske razstave v Ljutomeru kmetom nekoliko o vzgoji konj razlagal, naglašal je osobito ljubezen, katero imajo prebivalci ljutomerske okolice do svojih konj od mladih nog do sive starosti, naglašal je ljubezen, katero so uže pred stoletji pri njihovih pradedih slavili. To pa ima uzrok v ponosu, rekel bi v duhovitosti, katero nahajaš pri naših konjih. Kligan primerjal je takrat Pingzauerja in njegovega konja, ki hodita oba nespretno nekaj „trottelgang“, s panonskim Slovincem, ki v svojih črevljčkih in okusnej obleki brdsko hodi ter skače, prav kakor njegov konj. Toda ta naravna naklonjenost naših konj „zur gängigkeit“ še sama ne zadostuje. Kakor vojaški novinci ne vedo pravilno hoditi ter se temu še le priučiti morajo, tako tudi noben konj nij kot izvrsten dirkač rojen, ampak še le vzgojen; treba mu je traininga, treba pa je tudi kočijažu, da se privadi svojega konja pravilno voditi. Dirke bodo gotovo v tem smislu uplivala. Pri dirki pa imajo konjerejci tudi najboljšo priložnost spoznati dobre lastnosti raznih konj, ter potem lahko skrbе, da se te zaplodijo.

V prejšnjih letih dobivali so prva darila zmiraj tisti, uže znani dirkači. Da se to zabrani ter drugi konjerejci ne plašijo, uveli so letos tudi jedno točko sporeda, v katerej smejo dirkati le novinci, kobile, ki še nijso dobile nobenega darila.

Pri dunajskih dirkah v trop se ta točka skriva v kot. Kolikor pa se odborniki zavoljo nje zasmehujejo, letos so lahko s ponosom kazali na to, da se je čas, katerega so rabili novinci od 4 m. 9 $\frac{1}{2}$ sekund zmanjšal na 3'36", toraj za več kot pol minute na daljini 2400 m. Sicer se z gotovostjo lahko trdi, da se je ta izredni poboljšek le letos pokazal ter da ne bode v tem razmerji šlo dalje. Kljub temu pa vendar ostane „das neulingsfahren“ važno sredstvo za odgojo dobrih dirkačev. Izmej ljutomerskih, neizurjenih ali trainiranih novincev rabi se za 986 m. najboljši 2 min. 22", najslabši pa 3' 6".

Našim dirkarčem gotovo še mnogo do popolnosti manjka. Kako tudi ne bi! Kmet vozi celi čas s kobilom, ker je nijma le za parado in zraven tega mu pomanjkuje časa za training, za katerega še tudi pravega zanimanja nijma, akoravno se je v tem obziru vsled dirk uže mnogo poboljšalo. Rezultatov, kateri se dosežejo pri ljutomerskih dirkah, zatoraj ne smemo tistim primerjati, katere pri dirkah po velikih mestih najboljši in znani dirkači dosežejo. Da pa se vendar ve, kaj se tam doseže, podam nekoliko števil. Najboljši rekord, t. j. čas, katerega rabi dirkač za angleško miljo (1609 m.), dosega je do sedaj kobilu Maut, ki je na Francoskem omenjeno daljino predirkala v 2:10 $\frac{1}{4}$. Dodam naj nekatere izmej najboljših rezultatov pri dunajskih dirkah. Dne 11. maja 1882: Benefici 1609 m. v 2:29; 25. septembra 1881: Cupid 2400 m. v 3:45; dne 2. oktobra 1881: Benefici 2560 m. v 3:56; dne 25. oktobra 1881: Cupid 3600 m. v 5:37; 27. maja 1880: Nagrad 4800 m. v 8:01. Tega se ve naše kobile nijso dosegle, kar sta dosegla ruska žrebca

Benefici in Nagrad ter Amerikanec Cupid. Ugodneje je razmerje za ljutomerske kobile, ako primerjamo, da je rezultat pri dirkanji konj, ki so bili v Avstriji ali v Nemčiji rojeni, letos na Dunaji bil: 2400 m. v 4:12; ne dvomimo, da bi se s tem lahko tekmovala kobilu kmeta Ferencja iz Stare in Nove Vasi, ki je napravila pri ljutomerskej dirki blizu 3000 m. v 7' —.

Primerno dolga pot, katero morajo dirkači pri ljutomerskej dirki napravljati, nam sploh zabranjuje določiti natančneje razmerje mej sposobnostjo naših in drugih plemenskih konj. Svetoval bi torej odboru, da bi dajal jedenkrat 3—4 iz najboljših čez angleško miljo dirkati, kajti ta rekord je za primerjanje merodajen. Konji bi se pa takrat tudi morali vsi ob enem izpustiti, kajti sicer ne napne konj, ker ne vidi tekmeča kraj sebe ali pred seboj, vseh svojih močij, kakor bi jih sicer in tudi voznik ne bi izgubil pravega merila, kar se, ako se v oddelkih ali pa celo posamezni spuščajo, navadno godi.

Ljutomerske dirke bile so s kraja le zabava, da ne rečem nedolžna gluma, toda vsled prizadevanja razumnih mož so se povzdignile ter so sedaj koristen sport, ki ima mnogo velicega doseči ter se svojemu smotru tudi vedno bolje bliža. Denarja in truda, katerega je za nje bilo treba, nij škoda; obratno, obrodil bode stoteran sad.

Ne samo rezultati gledé časa so se zelo poboljšali, tudi zvananja oblika konj in vozov je zmirom lepša. Kako okusna je vprega, s kako spretnostjo drže kmetski fantje vajeti v rokah ter vodijo konje danes, in kako je bilo to še pred malo leti! Ko se je prvič dirkalo v Ljutomeru, hotel je nek kmet dirkati z vozom, na katerem je sedela kraj njega še njegova žena ter bila še tudi vreča moke, katero si je od mlina domu peljal. Zadnjič pa smo videli pri dirki le elegantne vozove z dvema kolesi.

Po vsem tem je upati, da se bodo s časom tudi širši narodni krogi zmirom več za to, kakor sem uže rekel, narodno veselico zanimati začeli, temveč, ker imamo od nje, ko je vodstvo v narodnih rokah, tudi za vzbujenje narodne zavesti dobiček. Pravijo, da se je letos neki uže tudi na tribuni, ki je namenjena odličnejši gospodi, osobito damam, slislala tudi slovenska govorica. Ali je res?

Omeniti mi je še, da je letos dež tla tako premočil, da se dirka dne 8. septembra nij mogla vršiti ter preložila se je na 17. t.m., ki je baje bil zaradi slabega vremena še neugodnejši, kakor prejšnji.

Povedal sem menda vse, kar bi utegnlo bralca gledé ljutomerskih dirk zanimati. Menda se le marsikateri prepriča, da se z odgojo plemenitih konj velikanske vrednosti v domačiji pridelajo ter da je prvo in najpotrebnejše sredstvo za to poskus materijala pri dirkah, kjer ima konjerec priliko za pleme pripravne živali izbirati. In ker skrb za narodno blagostanje nij naša najmanjša briga, bode menda s časom marsikdo, ki sedaj na strani stoji, pomagal ter se pridružil zasluženim odbornikom, ki se toliko trudijo „pour l' améiioration de la race hippique“.

Zahvala.

Gospod J. Benedikt, trgovec v Ljubljani, nam je krasen trak z napisom po jako nizkej ceni za čitalnično zastavo preskrbel in daroval vrh tega še 5 gld.

V imenu vseh sodelujočih dijakov izpolnjuje s to izjavo odbor svojo dolžnost, da se gospodu J. Benediktu toplo zahvaljuje za njegov trud in veliku dušen dar ter ga vsem narodnim društvom, ki enakih stvari potrebujejo, iskreno priporoča.

Vrhnika, v 17. dan septembra 1882.

Odbor.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Srednje stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu precej nizko in sploh za 4.01 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 731.29 mm. in je bilo vse dni podnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bil barometer v torek, sredo in četrtek podnormalen, druge dni pa nadnormalen. Najvišje srednje stanje, za 2.47 mm. nad normalom, je imel barometer v ponedeljek; najnižje, za 3.13 mm. pod normalom, v sredo; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 5.60 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 3.67 mm. nad normalom, je stal barometer v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 3.56 mm. pod normalom, v sredo opoldne; razloček mej maksimum in minimum sploh je znašal tedaj 7.23 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 3.36 mm., je imela nedelja; najmanjši, za 0.57 mm., torek.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala +15.6° C., to je za 1.4° C. nad normalom, in je bila razen četrta vsak dan nadnormalna. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bila temperatura v ponedeljek, torek, soboto in nedeljo nadnormalna, druge dni pa podnormalna. Najvišje srednje stanje, za 1.1° C. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 2.4° C. pod normalom, četrtek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 3.6° C. Najvišja v vsem tednu sploh, za 4.0° C. nad normalom, je bila temperatura v petek opolu-

dne; najnižja, za 6-8° C. pod normalom, v petek zjutraj; razloček med maksimumom in minimum sploh znaša tedaj 10-8° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 10-8° C., je imela temperatura v petek; najmanjši, za 1-6° C., vsredo.

Vetrovi pretečenega tedna so bili sicer precej slabotni, vendar zelo spremenljivi. Največkrat, namreč 9krat, je bil „jugozahod“, 5krat „brezvetrije“, 4krat „vzhod“, po 1krat „burja“, „gorenjec“ in „jugovzhod“.

Nebo je bilo v pretečenem tednu zelo neugodno, le 4krat „deloma jasno“ in „deloma oblačno“, sicer pa vselej „popolnoma oblačno“ ali „deževno“.

Mokrina: Pretečeni teden so bili prvič v letošnjem letu vsi dnevi deževni, vendar je palo primeroma malo, za 81.40 mm., dežja; največ, za 24.50 mm. v nedeljo; najmenj, za 1.30 mm., v četrtek.

Dunajska borza

dné 20. septembra.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76	gld.	75	kr.
Srebrna renta	77	„	35	„
Zlata renta	95	„	40	„
5% marena renta	92	„	90	„
Akcije narodne banke	825	„	—	„
Kreditne akcije	316	„	—	„
London	119	„	20	„
Srebro	—	„	—	„
Napol	9	„	45 1/2	„
C. kr. cekini	5	„	65	„
Nemške marke	58	„	20	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	120	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	169	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	„	40	„
Ogrska zlata renta 6%	119	„	15	„
„ 4%	87	„	95	„
„ papirna renta 5%	87	„	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	„	—	„

Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	„	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	„	25	„
Kreditne srečke	100	gld.	175	„
Rudolfove srečke	10	„	21	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	123	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	„	20	„

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. septembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež	5	20
Ječmen	4	22
Oves	2	76
Ajda	5	53
Proso	5	36
Koruza	6	80
Leča	8	50
Grah	8	50
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilog. am.	—	92
Mast	—	86
Speh frišen	—	78
„ povojen	—	78
Surovo maslo	—	80
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilog. am.	—	56
Telečje	—	56
Svinjsko	—	58
Koštanovo	—	28
Kokoš	—	35
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	68
Slama	1	60
Drva, trda, 4 kv. metre	6	—
„ mehka, „ „	4	—

Za dober denár

želi nekdo kupiti **Stritarjevega** dunajskega „ZVONA“
I. letnik 1870. Kdo bi ga rad — pové administracija
„Slovenskega Naroda“.
(605—2)

Resna ponudba.

Takoj se želi oženiti mož v boljših letih, ki ima v gotovem denarju 2000 gld. in v privatnej službi 600 gld. plače, z gospodično od 20—32 let staro in navajeno uže kakšne kupčije, naj si bode štacune, gostilne itd.; na premoženje se ne gleda veliko, a gleda se na solidnost. Resne ponudbe in rekomandirana pisma s fotografijo naj se pošiljajo pod naslovom: **Resne ponudbe, poste restante v Raketi**. Tajnost se zagotavlja; fotografije se na zahtevanji vračajo.
(597—3)

Cesarja **CIRCUS A. SCHMIDT.** Cesarja
Jožefa trg. Jožefa trg.

Vsak dan ob 1/8. uri zvečer

velika predstava

z menjajočim programom.

Ob nedeljah in praznikih

dve predstavi.

Prva ob 4. uri popoldne, druga ob 1/8. uri zvečer.

K mnogobrojnemu obisku vabi

spoštovanjem

A. SCHMIDT.

(561—12)

Umetne

(574—7)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Tuji:

19. septembra.

Pri **Slonu:** Schveiger iz Grada. — Križman iz Zagreba. — dr. Mener z Dunaja. —

Pri **Maliči:** Schenk z Dunaja. — Bude iz Ljubljane. —

Pri **avstrijskem cesarji:** Rabič iz Rogatec. — Valentič iz Opčine.

Novo in lepo priredjeni prostori

za

(562—6)

pekarijo v Ljubljani,

pripravi tudi za **trgovino s specialijami**, se takoj oddajo. — Natančneje o tem se izve na **Starem trgu št. 19, I. nadstropje, v Ljubljani.**

Tinctura Rhei composita vulgo

Franz-ova esenca.

1 steklenica 10 novcev a. v.

Ta tinktura narejena je iz rož, in je zato tako pri-
ljubljena, ker je ozdravila uže mnogo tisoč ljudi, kar se
vidi iz pohvalnih pisem, ki jih izdelovatelji dobiva.

To zdravilo pomaga pri boleznih v želodcu in v tre-
buhi, ozdravi krč in čipanje v črevesu, prehodno in tre-
bušno mrzlico, zaprete, hemoroidne, zlatenice, glavobol itd.
ter je najboljše zdravilo za otroke zopet gliste. (451—10)

Naročila se proti poštnemu povzetju točno izvršujejo.

Nouveautés

Deževnih plaščev za dame od gl. 6 do 26

Jaquetov „ „ „ „ 7 „ 42

Manteletov „ „ „ „ 8 „ 28

Ogrinjal iz pliša, tkanine in svile

od gl. 15 do 120.

Specijalitete v otroških oblekah.

Veliko zalogo

klobukov za dame

po novejši šegi

priporoča

(590—3)

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.

Izvanjska naročila se točno izvrše in, kar ne bi dopadalo, se brez ugovora premenja.

Išče se

v kupčijskih zadevah z mešanim blagom izveden in spreten **komi** v prijazni vasi na deželi poleg južne železnice na Notranjskem pod dobrimi pogoji. (598—3)

Ponudbe in natančnejša pojasnila se zvedo pri opravi-
ništvu „Slovenskega Naroda“, kamor naj se ponudbe pošljejo.

Št. 8798.

IV. 1862

23

Razglas.

Od c. kr. okr. sodnije Logaške se naznanja, da se bodo zemljišča rektf. št. 80, 86, 87/1, 87/2, 88, 110, 169/4, 169/8, 169/10 ad graščina Haasberg gospé Antonije pl. Fichtenau iz Planine v **10. dan oktobra 1882** ob 9. uri dopoldne na javnej dražbi na drobno prodajala.

Pogoji, vsled katerih mora vsak kupec 10 odstotkov kot vadium in 2 odstotka kupilne svote pa za pokritev stroškov precej položiti, se lahko tukaj pregledajo in se bodo pred dražbo razglasili.

C. kr. okr. sodnija v Logatci,

dné 27. septembra 1882.

(601—2)

Martinak.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Tovarna za peči in glinaste zdelke

ANTON-a JELOČNIK-a,

(prej Fran Legat),

v Ljubljani, Trnovski pristan št. 4,

priporoča slavnemu občinstvu svojo

zalogo pečij,

od najprostejših do najfinejših vrst.

Dalje

štedilna ognjišča, ozaljšeke pri stavbah in vrtih,
cevi za stranišča, ogenj zdržujoče opeke,

sploh vse v to stroko spadajoče predmete, zagotavlja najnižje cene in solidno postrežbo.

Na zahtevanje pošlje se cenik.

(527—9)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.